

Programare Orientata pe Obiect Lucrarea de laborator Nr. 4

Funcții și clase friend. Supraîncărcarea operatorilor. Sistemul de intrare/ieșire din C++.

Asa cum am văzut în lucrarea precedentă datele și funcțiile membre ale unei clase sunt grupate în secțiuni *private*, *protected* sau *public*. Datele private conținute într-o clasă pot fi folosite și modificate numai de către funcțiile membre, ele neputând fi accesate din afara clasei. Datele publice pot fi accesate din afara clasei.

1. Funcții și clase friend

O funcție nemembră a unei clase poate accesa datele *private* sau *protected* ale acesteia dacă este declarată funcție de tip *friend* a clasei. Pentru declararea unei funcții *f()* de tip *friend* a clasei *X* se include prototipul funcției *f()*, precedat de specificatorul *friend* în definiția clasei *X*, iar funcția însăși se definește în altă parte în program astfel:

```
class X{
    .....
    friend tip_returnat f(lista_argumente);
    .....
};
.....
tip_returnat f(lista_argumente){
    //corpul funcției
}
```

Exercițiul 1:

Se considera problema de înmulțire a unei matrice cu un vector. Cele două clase care descriu o matrice 4x4 și un vector de dimensiune 4 sunt definite astfel:

```
class Matrix {
    double m[4][4];
public: Matrix();
    Matrix(double pm[][4]);
};
class Vector{
    double v[4];
public: Vector();
    Vector(double *pv);
};
```

Implementați constructorii celor două clase și definiți funcția *multiply()* care înmulțește o matrice cu un vector ca funcție *friend* în cele două clase:

```
friend Vector multiply (const Matrix &mat, const Vector &vect );
```

Apelul acestei funcții de înmulțire în funcția *main* a programului este următorul:

```
void main(){
    double v[] = {1,2,3,4};
    double m[][4] = {1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16};
```

```

        Matrix m1(m);
        Vector v1(v);
        Vector v2 = multiply(m1,v1);
    }

```

Este posibil ca o functie membra a unei clase sa fie declarata *friend* în alta clasa. De asemenea, este posibil ca o întreaga clasa *Y* sa fie declarata *friend* a unei clase *X* si, în aceasta situatie, toate functiile membre ale clasei *Y* sunt functii *friend* ale clasei *X* si pot accesa toate datele si functiile membre ale acesteia (inclusiv cele *private* sau *protected*).

Prin accesul liber la membrii privati ai unei clase al unei functii *friend* se deschide o bresa în scutul protector al clasei, astfel ca acest mecanism trebuie folosit rar si cu atentie. Nici constructorii si nici destructorii nu pot fi functii *friend*.

Exercitiul 2 :

Reluati exercitiul 7 din lucrarea precedenta, implementând functia care aduna obiectele vectorului ca functie *friend* a clasei *Complex*.

2. Supraîncarcarea operatorilor

Ati folosit în Lucrarea de laborator Nr.2 mecanismul de supraîncarcare a numelor de functii. Selectarea functiilor se realiza în functie de tipul si numarul parametrilor formali, iar tipul returnat nu era semnificativ. Ati folosit, de asemenea, în Lucrarea de laborator Nr.3 supraîncarcarea numelor de functii într-o clasa, atunci când defineati mai multi constructori, iar cel apelat era selectat prin numarul si tipul parametrilor din definitie. Deasemenea, ati folosit pâna acum un operator redefinit, fara sa va fi dat seama. Este operatorul *cout* care afiseaza datele în functie de variabila de intrare. Multe limbaje de programare folosesc supraîncarcarea astfel ca este posibila afisarea datelor de formate diferite prin acelasi nume de functie.

În limbajul C++ sunt definite putine tipuri de date ca date fundamentale, iar pentru reprezentarea altor tipuri de date necesare în diferite domenii (cum ar fi aritmetica numerelor complexe, algebra matricilor, etc.), se definesc clase care contin functii ce pot opera asupra acestor tipuri. Definirea operatorilor care sa opereze asupra obiectelor unei clase permite un mod mult mai convenabil de a manipula obiectele decât prin folosirea unor functii ale clasei. O functie care defineste pentru o clasa o operatie echivalenta operatiei efectuate de un operator asupra unui tip predefinit este numita *functie operator*. Majoritatea operatorilor limbajului C++ pot fi supraîncarcati (*overloading*), si anume:

new	delete	()	[]					
+	-	*	/	%	^	&		~
!	=	<	>	+=	-=	*=	/=	%=
^=	&=	=	<<	>>	>>=	<<=	==	!=
<=	>=	&&		++	--	,	->*	->

Operatorul *()* este apelul unei functii, iar operatorul *[]* este operatorul de indexare. Urmatorii operatori nu se pot supraîncarca:

```
. * :: ?: sizeof
```

Nu pot fi supraîncarcati operatorii pentru tipurile predefinite ale limbajului. Functiile operator nu pot avea argumente implicite.

Functiile operator pentru o anumita clasa pot sa fie sau nu functii membre ale clasei. Daca nu sunt functii membre ele sunt, totusi, functii *friend* ale clasei ti trebuie sa aiba ca argument cel putin un obiect din clasa respectiva sau o referinta la aceasta. Exceptie fac operatorii *=*, *()*, *[]*, *->*, care nu pot fi supraîncarcati folosind functii *friend* ale clasei.

Forma generală a *functiilor operator membre ale clasei* este următoarea:

```
tip_returnat operator#(lista_argumente){
    // operatii
}
```

În această formă generală semnul # reprezintă oricare dintre operatorii care pot fi supraîncarcați.

Exercițiu 3:

Pentru clasa `Complex` definită în lucrarea precedentă se pot defini mai multe operații cu numere complexe: suma, diferența, produsul a două numere complexe. Aceste operații se pot implementa prin supraîncărcarea corespunzătoare a operatorilor. Prima operație este oferită ca exemplu:

```
Complex Complex::operator+( Complex op2){
    Complex temp;
    temp.re = re + op2.re;
    temp.im = im + op2.im;
    return temp;
}

void main(){
    Complex op1(10,20);
    Complex op2(30,40);
    Complex op3;
    op1.display();
    op2.display();
    op3 = op1 + op2;          //echivalent cu op3 = op1.operator+(op2);
    op3.display();    }
```

Supraîncarcați operatorii - și * pentru implementarea operațiilor diferență și produs de numere complexe și reluați exercitiul 7 din lucrarea precedentă adunând obiectele din vector folosind operatorul supraîncărcat.

Pentru același operator se pot defini mai multe funcții supraîncărcate, cu condiția ca selecția uneia dintre ele în funcție de numărul și tipul argumentelor să nu fie ambiguă. În implementarea prezentată, funcția `operator+()` creează un obiect temporar, care este distrus după returnare. În acest fel, ea nu modifică nici unul dintre operanzi, așa cum nici operatorul + pentru tipurile predefinite nu modifică operanzii. În expresia scrisă mai sus, `op3 = op1 + op2`, se execută, pe lângă operația de adunare, și o operație de asignare pentru o variabilă de tip `Complex`. Pentru clasa `Complex`, această operație se execută corect, chiar dacă nu a fost supraîncărcată funcția `operator=()`, deoarece asignarea implicită se execută printr-o copiere membru cu membru și în acest caz nu produce erori.

La supraîncărcarea unui operator folosind o funcție care nu este membră a clasei ca *funcții operator friend* este necesar să fie transmiși toți operanzii necesari, deoarece nu mai există un obiect al cărui pointer (`this`) să fie transferat implicit funcției. Din această cauză, funcțiile operator binar necesită două argumente de tip clasă sau referință la clasă, primul argument transmis este operandul stânga, iar al doilea argument este operandul dreapta.

Exercițiu 4:

Reluați exercitiul precedent implementând funcțiile operator ca funcții friend ale clasei.

Referitor la supraîncărcarea operatorilor folosind funcții nemembre ale clasei se mai pot face câteva observații. Dacă funcția operator nu ar fi declarată funcție friend a clasei, ea nu ar avea acces la variabilele protejate ale clasei. Problema s-ar putea rezolva prin adăugarea unor funcții publice de citire și scriere a datelor membre ale clasei respective, care să fie apelate în funcția operator. Dar o astfel de soluție este incomodă, ineficientă și nu aduce nici un avantaj. O altă observație referitoare la supraîncărcarea operatorilor folosind funcții friend este aceea că pentru operatorii care trebuie să modifice operandul (cum sunt operatorii de incrementare, decrementare, complement, etc) este necesară transmiterea operandului ca parametru prin referință, ceea ce permite modificarea lui în funcția operator după cum se arată în exemplul următor:

```
Complex Complex::operator++(){           //ca funcție membră a clasei Complex
    re++;
    im++;
    return *this;

Complex operator++(Complex &p){         //ca funcție friend a clasei Complex
    p.re++;
    p.im++;
    return p;
}
```

O funcție `operator[]()` poate fi folosită pentru a defini o operație de indexare pentru obiecte de tipuri definite de utilizator (clase). Argumentul funcției reprezintă al doilea operand al operației de indexare și este un indice. Acest argument poate fi orice tip de date, spre deosebire de indicii în tablouri care nu pot avea decât valori întregi. Primul argument al funcției este obiectul pentru care se execută operația de indexare și pointerul la acesta (pointerul `this`) este transmis implicit funcției operator de asignare.

Exercițiul 5:

Să se definească o clasă `Dreptunghi` care să descrie un dreptunghi prin lățime și înălțime, ca date membre private. Definiți constructorii de inițializare și de copiere, destructorii, funcții de acces la date, o funcție de afișare a datelor dreptunghiului și funcția operator de indexare care să returneze referința la lățime pentru indice egal cu 0 și referința la înălțime pentru indice egal cu 1. Fie funcția `void f(Dreptunghi d){Dreptunghi dr1(1,2);}`. Completați funcția `f()` astfel încât să creați în memoria liberă (heap) un obiect prin copierea obiectului `d`, apoi dublați dimensiunile acestui dreptunghi folosind funcția operator de indexare și afișați datele acestuia. Înainte de ieșirea din funcția `f()` eliberați zona de memorie ocupată. Apelați funcția `f()` din funcția `main()` cu argument un dreptunghi de dimensiuni 7, 8.

În cazul asignării simple (`=`), valoarea expresiei care reprezintă operandul dreapta înlocuiește valoarea operandului stânga. Dacă ambii operanzi sunt de tip aritmetic, operandul dreapta este convertit la tipul operandului stânga, după care are loc atribuirea valorii. În lipsa unei funcții `operator=()` definită de utilizator pentru o clasă `x`, este utilizată definiția implicită de asignare prin copierea membru cu membru. În cazul claselor de obiecte care nu conțin date alocate dinamic la inițializare sau prin intermediul altor funcții membre, asignarea prin copiere membru cu membru funcționează corect și în general nu mai este necesar să fie supraîncărcat operatorul de asignare. Situația care apare pentru clasele care conțin date alocate dinamic este asemănătoare celei întâlnită la constructorii de copiere: dacă o clasă conține date alocate dinamic, copierea membru cu membru care se execută implicit la asignare sau la construcția prin copiere, are ca efect copierea pointerilor la datele alocate dinamic, deci doi pointeri din două obiecte vor indica către aceeași zonă din memoria heap. Acesta situație poate conduce la numeroase erori.

Exercitiul 6:

Definiti o clasa `Stiva` ce contine un vector de numere întregi care se alocă dinamic în memoria liberă la construcția unui obiect, dimensiunea stivei și un index de parcurgere a stivei, ca date membre private. Definiti funcțiile necesare, constructori, destructor, funcții `push()` și `pop()` pentru introducerea, respectiv extragerea unui număr întreg din obiectul de tip `Stiva` pentru care sunt apelate astfel încât codul următor să ruleze corect:

```
void main()
{
    Stiva s1(100);
    Stiva s2(s1);
    s1.push(11);
    s1.push(12);
    s2.push(21);
    s2.push(22);
    cout<<s1.pop()<<endl<<s1.pop()<<endl<<s1.pop()<<endl;
    Stiva s3=s1;
    s3=s2;
    s3.display();
}
```

Observatie: La declararea unui obiect de clasa `Stiva` se transmite ca argument dimensiunea stivei, iar constructorul alocă spațiul necesar în memoria liberă.

3. Sistemul de intrare/iesire din C++

În exercitiul de mai sus pentru a afișa elementele stivei a fost necesară crearea unei funcții `display()` care să afișeze conținutul stivei element cu element. De asemenea și pentru clasa `Complex` ați lucrat cu o funcție `display()` care presupunea afișarea părților reale și imaginare. Mult mai naturală ar fi parut o instrucțiune de forma: `cout<<c1;` sau `cout<<s1;` pentru afișarea la consolă a numărului complex `c1` sau a conținutului stivei `s1`.

Operațiile de I/O din C++ se efectuează folosind funcțiile operator de inserție `<<` și operator de extragere `>>` din streamuri. Streamurile pot fi considerate ca recipiente de caractere aranjate într-o anumită ordine în care se introduce și din care se extrag date. Funcțiile de operare asupra streamurilor specifică modul în care se execută conversia între un șir de caractere din stream și o variabilă de un anumit tip. Aceste funcții operator sunt definite în clasa `ostream`, respectiv `istream`, pentru toate tipurile predefinite ale limbajului, iar pentru tipurile definite de utilizator ele pot fi supraîncărcate. Funcțiile de I/O pentru tipuri definite de utilizator se obțin prin supraîncărcarea operatorilor de inserție și de extragere, care au următoarea formă generală:

```
ostream& operator<<(ostream& os,tip_clasa nume){
    // corpul funcției
    return os;
}
istream& operator<<(istream& is,tip_clasa& nume){
    // corpul funcției
    return is;
}
```

Primul argument al funcției este o referință la streamul de ieșire, respectiv de intrare. Pentru funcția operator de extragere << al doilea argument este dat printr-o referință la obiectul care trebuie să fie extras din stream; în această referință sunt înscrise datele extrase din streamul de intrare. Pentru funcția operator de inserție >> al doilea argument este dat prin tipul și numele obiectului care trebuie să fie inserat, sau printr-o referință la acesta. Funcțiile operator de inserție și extracție returnează o referință la streamul pentru care au fost apelate, astfel încât o altă operație de I/O poate fi adăugată acestuia. Funcțiile operator << sau >> nu sunt membre ale clasei pentru care au fost definite, dar pot (și este recomandabil) să fie declarate funcții friend în clasa respectivă. Motivul pentru care o funcție operator << sau >> nu poate fi membră al unei clase este simplu de observat: atunci când o funcție operator de orice fel este membru al unei clase, operandul din stânga, care este un obiect din clasa respectivă, este cel care generează apelul și transmite implicit funcției pointerul this. Ori, în cazul funcțiilor operator << sau >> operandul din stânga trebuie să fie un stream, nu un obiect din clasa respectivă, deci aceste funcții nu pot fi funcții membre ale claselor.

Exercițiul 7:

Pentru clasa `Complex` definită în lucrările precedente, supraîncarcați funcțiile operator >> și <<.

Se poate vorbi și despre dezavantaje ale redefinirii operatorilor. Supraîncărcarea poate pune probleme de folosire incorectă. Redefinirea operatorilor este disponibilă numai pentru clase și nu se pot redefini operatori pentru tipuri standard. Acest lucru ar fi oricum dezavantajos pentru că ar rezulta un cod foarte greu de înțeles și citit. SI-ul logic (&&) și SAU-ul logic (||) pot fi redefiniți pentru noi clase dar nu vor opera în aceeași manieră. Toți membrii construcțiilor logice vor opera fără a ține cont de ce rezulta. Desigur, operatorii logici predefiniți vor continua să opereze în mod normal spre deosebire de cei redefiniți. Dacă operatorii de incrementare (++) sau decrementare (--) sunt redefiniți, sistemul nu are cum să știe dacă ei sunt folosiți ca preincrement sau postincrement (respectiv predecrement sau postdecrement). Care din ele este folosită depinde strict de implementare.

Exercițiul 8:

Definiți o clasă `Dreptunghi` care să descrie un dreptunghi în spațiul bidimensional, definit prin dimensiunile celor două laturi, care sunt date membre de tip `private`. Definiți constructorii necesari, destructorul, funcția operator de adunare care să returneze un dreptunghi cu laturile egale cu suma laturilor celor doi operanzi, fără să modifice operanzii inițiali și funcția operator de scriere în stream. În toți constructorii și destructorii definiți, adăugați o instrucțiune care să afișeze la consolă un mesaj care să precizeze ce operație se execută. Într-o funcție oarecare creați un obiect dreptunghi cu laturile 3, 4, un alt obiect dreptunghi cu laturile 5, 6 și calculați dreptunghiul care are laturile egale cu suma laturilor celor două dreptunghiuri date.